

البر بالإيمان وليس بالأعمال

¹ أَيُّهَا الْغُلَاظِيُّونَ الْأَعْيَاءُ، مَنْ رَقَاكُمْ حَتَّى لَا تُدْعُوا لِلْحَقِّ أَنْتُمْ الَّذِينَ أَمَامَ عُيُونِكُمْ قَدْ رُسِمَ يَسُوعُ الْمَسِيحُ بَنَتَكُمْ مَصْلُوبًا؟ أَرِيدُ أَنْ أَعْلَمَ مِنْكُمْ هَذَا فَقَطُّ: أَبَا أَعْمَالِ التَّامُوسِ أَحَدْتُمْ الرُّوحَ إِمَّا يَخْتَرِ الْإِيمَانَ؟ أَهَكَذَا أَنْتُمْ أَعْيَاءُ؟ أَبَعْدَمَا ابْتَدَأْتُمْ بِالرُّوحِ تُكَمِّلُونَ الْآنَ بِالْجَسَدِ؟ أَهَذَا الْمَقْدَارَ اخْتَمَلْتُمْ عَيْنًا إِنْ كَانَ عَيْنًا؟ فَالَّذِي يَمْتَحِكُمُ الرُّوحَ وَيَعْمَلُ قُوَّاتٍ فِيكُمْ أَبَا أَعْمَالِ التَّامُوسِ أَمْ يَخْتَرِ الْإِيمَانَ؟ كَمَا إِبْرَاهِيمُ "آمَنَ بِاللَّهِ فَحُسِبَ لَهُ بَرًّا". ⁷ اَعْلَمُوا إِذَا أَنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْإِيمَانِ أُولَئِكَ هُمْ بَنُو إِبْرَاهِيمَ. ⁸ وَالْكِتَابُ إِذْ سَبَقَ قَرَأَى أَنَّ اللَّهَ بِالْإِيمَانِ يُبَرِّرُ الْأُمَّمَ سَبَقَ قَبَسَّرَ إِبْرَاهِيمَ: "أَنْ فِيكَ تَبَارَكَ جَمِيعُ الْأُمَمِ". ⁹ إِذَا الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْإِيمَانِ يَتَبَارَكُونَ مَعَ إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ. ¹⁰ لِأَنَّ جَمِيعَ الَّذِينَ هُمْ مِنْ أَعْمَالِ التَّامُوسِ هُمْ تَحْتَ لَعْنَةٍ لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "مَلْعُونٌ كُلُّ مَنْ لَا يَتَّبِعُ فِي جَمِيعِ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي كِتَابِ التَّامُوسِ لِيَعْمَلَ بِهِ". ¹¹ وَلَكِنْ أَنْ لَيْسَ أَحَدٌ يَتَّبِرُّ بِالتَّامُوسِ عِنْدَ اللَّهِ فَطَاهِرٌ: "لَأَنَّ الْبَارَّ بِالْإِيمَانِ يَحْيَا". ¹² وَلَكِنَّ التَّامُوسَ لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ بَلِ الْإِنْسَانُ الَّذِي يَفْعَلُهَا سَيَحْيَا بِهَا. ¹³ الْمَسِيحُ أَفْتَدَانَا مِنْ لَعْنَةِ التَّامُوسِ إِذْ صَارَ لَعْنَةً لِأَجْلِنَا لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "مَلْعُونٌ كُلُّ مَنْ عُلِقَ عَلَى خَشَبَةٍ". ¹⁴ لِتَصِيرَ بَرَكَهُ إِبْرَاهِيمَ لِلْأُمَمِ فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ لِنَتَّالَ بِالْإِيمَانِ مَوْعِدَ الرُّوحِ.

النামوس يؤدب والمسيح يبرر

¹⁵ أَيُّهَا الْإِحْوَةُ، بِحَسَبِ الْإِنْسَانِ أَقُولُ: لَيْسَ أَحَدٌ يُبْطَلُ عَهْدًا قَدْ تَمَكَّنَ وَلَوْ مِنْ إِنْسَانٍ أَوْ يَزِيدُ عَلَيْهِ. ¹⁶ وَأَمَّا الْمَوَاعِيدُ فَقَبِلْتُ فِي إِبْرَاهِيمَ وَفِي نَسْلِهِ، لَا يَقُولُ: "وَفِي الْأَنْسَالِ"، كَأَنَّهُ عَنْ كَثِيرِينَ، بَلْ كَأَنَّهُ عَنْ وَاحِدٍ: "وَفِي نَسْلِكَ"، الَّذِي هُوَ الْمَسِيحُ. ¹⁷ وَإِنَّمَا أَقُولُ هَذَا: إِنَّ التَّامُوسَ الَّذِي صَارَ بَعْدَ أَرْبَعِينَ وَثَلَاثِينَ سَنَةً لَا يَنْسِي عَهْدًا قَدْ سَبَقَ فَتَمَكَّنَ مِنَ اللَّهِ تَحَوُّ الْمَسِيحِ حَتَّى يُبْطَلُ الْمَوْعِدُ. ¹⁸ لِأَنَّهُ إِنْ كَانَتْ الْوِرَاثَةُ مِنَ التَّامُوسِ فَلَمْ تَكُنْ أَبْنًا مِنْ مَوْعِدٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ وَهَبَهَا لِإِبْرَاهِيمَ بِمَوْعِدٍ. ¹⁹ فَلِمَاذَا التَّامُوسُ؟ قَدْ زِيدَ بِسَبَبِ التَّعَدِّيَّاتِ إِلَى أَنْ يَأْتِيَ النَّسْلُ الَّذِي قَدْ وُعِدَ لَهُ مُرْتَبًا بِمَلَائِكَةٍ فِي يَدِ وَسِيطٍ، ²⁰ وَأَمَّا الْوَسِيطُ فَلَا يَكُونُ لِوَاحِدٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ. ²¹ فَهَلِ التَّامُوسُ صِدْقٌ مَوَاعِيدِ اللَّهِ؟ خَاشَا، لِأَنَّهُ لَوْ أُعْطِيَ تَامُوسٌ قَادِرٌ أَنْ يُحْيِيَ لَكَانَ بِالْحَقِيقَةِ الْبَرِّ

شریعت یا ایمان

¹ ای غلاطیان بی‌فهم، کیست که شما را افسون کرد تا راستی را اطاعت نکنید که پیش چشمان شما عیسی مسیح مصلوب شده مُبیین گردید؟ ² فقط این را می‌خواهم از شما بفهمم که روح را از اعمال شریعت یافته‌اید یا از خبر ایمان؟ ³ آیا اینقدر بی‌فهم هستید که به روح شروع کرده، الآن به جسم کامل می‌شوید؟ ⁴ آیا اینقدر زحمات را عبث کشیدید اگر فی‌الحقیقه عبث باشد؟ ⁵ پس آنکه روح را به شما عطا می‌کند و قوَّات در میان شما به ظهور می‌آورد، آیا از اعمال شریعت یا از خبر ایمان می‌کند؟ ⁶ چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت محسوب شد. ⁷ پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. ⁸ و کتاب چون پیش دید که خدا اُمّت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد، به ابراهیم بشارت داد که جمیع اُمّت‌ها از تو برکت خواهند یافت. بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند. ¹⁰ زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است، مَلْعُون است هر که ثابت نماید در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را به‌جا آرد. ¹¹ اما واضح است که هیچ‌کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. ¹² اما شریعت از ایمان نیست بلکه آنکه به آنها عمل می‌کند، در آنها زیست خواهد نمود. ¹³ مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است ملعون است هرکه بر دار آویخته شود. ¹⁴ تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر اُمّت‌ها آید و تا وعده روح را به‌وسیله ایمان حاصل کنیم.

شریعت مودبانه و مسیح توجیه می‌کند

¹⁵ ای برادران، به طریق انسان سخن می‌گویم: زیرا عهدی را که از انسان نیز استوار می‌شود، هیچ‌کس باطل نمی‌سازد و نمی‌افزاید. ¹⁶ اما وعده‌ها به ابراهیم و به نسل او گفته شد و نمی‌گوید به نسلها که گویا درباره بسیاری باشد، بلکه درباره یکی و به نسل تو که مسیح است. ¹⁷ و مقصود این است: عهدی را که از خدا به مسیح بسته شده بود، شریعتی که چهارصد و سی سال بعد از آن نازل شد، باطل نمی‌سازد بطوری که وعده نیست شود. ¹⁸ زیرا اگر میراث از شریعت بودی،

دیگر از وعده نبود. لیکن خدا آن را به ابراهیم از وعده داد.

¹⁹ پس شریعت چیست؟ برای تقصیرها بر آن افزوده شد تا هنگام آمدن آن نسلی که وعده بدو داده شد و به وسیله فرشتگان به دست متوسطی مرتب گردید. ²⁰ اما متوسط از یک نیست، اما خدا یک است. ²¹ پس آیا شریعت به خلاف وعده‌های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعتی داده می‌شد که تواند حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می‌شد. ²² بلکه کتاب همه چیز را زیر گناه بست تا وعده‌ای که از ایمان به عیسی مسیح است، ایمانداران را عطا شود. ²³ اما قبل از آمدن ایمان، زیر شریعت نگاه داشته بودیم و برای آن ایمانی که می‌بایست مکشوف شود، بسته شده بودیم. ²⁴ پس شریعت لای ما شد تا به مسیح برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم. ²⁵ لیکن چون ایمان آمد، دیگر زیر دست لالا نیستیم. ²⁶ زیرا همگی شما به وسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خدا می‌باشید. ²⁷ زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید. ²⁸ هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی و نه غلام و نه آزاد و نه مرد و نه زن، زیرا که همه شما در مسیح عیسی یک می‌باشید. ²⁹ اما اگر شما از آن مسیح می‌باشید، هرآینه نسل ابراهیم و برحسب وعده، وارث هستید.

يَا ثَامُوسُ. ²² لَكِنَّ الْكِتَابَ أَغْلَقَ عَلَى الْكُلِّ تَحْتَ الْخَطِيئَةِ لِيُعْطَى الْمَوْعِدُ مِنْ إِيْمَانِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ. ²³ وَلَكِنْ قَبْلَمَا جَاءَ الْإِيْمَانُ كُنَّا مَحْرُوسِينَ تَحْتَ الثَّامُوسِ مُغْلَقًا عَلَيْنَا إِلَى الْإِيْمَانِ الْغَتِيدِ أَنْ يُغْلَقَ. ²⁴ إِذَا قَدْ كَانَ الثَّامُوسُ مُؤَدَّبًا إِلَى الْمَسِيحِ لِكَيْ تَتَبَرَّرَ بِالْإِيْمَانِ. ²⁵ وَلَكِنْ بَعْدَ مَا جَاءَ الْإِيْمَانُ لَسْنَا بَعْدَ تَحْتَ مُؤَدَّبٍ. ²⁶ لِأَنَّكُمْ جَمِيعًا أَبْنَاءُ اللَّهِ بِالْإِيْمَانِ بِالْمَسِيحِ يَسُوعَ، ²⁷ لِأَنَّ كُلَّكُمْ الَّذِينَ اعْتَمَدْتُمْ بِالْمَسِيحِ قَدْ لَبِسْتُمْ الْمَسِيحَ. ²⁸ لَيْسَ يَهُودِيٌّ وَلَا يُونَانِيٌّ، لَيْسَ عَبْدٌ وَلَا حُرٌّ، لَيْسَ ذَكَرٌ وَأُنْثَى، لِأَنَّكُمْ جَمِيعًا وَاحِدٌ فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ. ²⁹ فَإِنْ كُنْتُمْ لِلْمَسِيحِ فَأَنْتُمْ إِذَا نَسَلُ إِبْرَاهِيمَ وَحَسَبَ الْمَوْعِدِ وَرَثَةٌ.